

b) Facilitaráselles aos traballadores uns arneses adecuados, que deberán utilizar e conectar á corda de seguranza.

c) A corda de traballo estará equipada cun mecanismo seguro de ascenso e descenso e disporá dun sistema de bloqueo automático co fin de impedir a caída en caso de que o usuario perda o control do seu movemento. A corda de seguranza estará equipada cun dispositivo móbil contra caídas que siga os desprazamentos do traballador.

d) As ferramentas e demais accesorios que deba utilizar o traballador deberán estar suxeitos ao arnés ou ao asento do traballador ou suxeitos por outros medios adecuados.

e) O traballo deberase planificar e supervisar correctamente, de maneira que, en caso de emerxencia, se poida socorrer inmediatamente o traballador.

f) De acordo coas disposicións do artigo 5, impartiráselles aos traballadores afectados unha formación adecuada e específica para as operacións previstas, destinada, en particular:

1. Ás técnicas para a progresión mediante cordas e sobre estruturas.
2. Aos sistemas de suxeición.
3. Aos sistemas anticaídas.
4. Ás normas sobre o coidado, mantemento e verificación do equipamento de traballo e de seguranza.
5. Ás técnicas de salvamento de persoas accidentadas en suspensión.
6. Ás medidas de seguranza ante condicións meteorolóxicas que poidan afectar a seguranza.
7. Ás técnicas seguras de manipulación de cargas en altura.

4.4.2 En circunstancias excepcionais en que, tendo en conta a avaliación do risco, a utilización dunha segunda corda faga máis perigoso o traballo, poderase admitir a utilización dunha soa corda, sempre que se xustifiquen as razóns técnicas que o motiven e se tomen as medidas adecuadas para garantir a seguranza.»

19312 *REAL DECRETO 2178/2004, do 12 de novembro, polo que se prohíbe utilizar determinadas substancias de efecto hormonal e tireostático e substancias beta-agonistas de uso na cría de gando.* («BOE» 274, do 13-11-2004.)

Os residuos que deixan na carne e outros produtos de orixe animal algunhas substancias de efecto tireostático e de efecto estroxénico, androxénico ou xestáxeno poden ser perigosos para os consumidores e poden tamén afectar a calidade dos produtos alimenticios de orixe animal.

Ante esta realidade, a Comunidade Europea decidiu prohibir determinadas substancias de efecto hormonal e tireostático coa promulgación da Directiva 81/602/CEE do Consello, do 31 de xullo de 1981, recollida no Real decreto 378/1984, do 25 de xaneiro, sobre substancias de acción antitiroidea e de acción hormonal. Esta normativa foi derogada polo Real decreto 1423/1987, do 22 de novembro, polo que se dan normas sobre substancias de acción hormonal e tireostática de uso nos animais, que traspoñía as Directivas 85/358/CEE do Consello, do 16 de xullo de 1985, e 85/649/CEE do Consello, do 31 de decembro de 1985.

Posteriormente, o Real decreto 570/1990, do 27 de abril, relativo ao intercambio de animais tratados con determinadas substancias de efecto hormonal e a súa carne, ao traspoñer a Directiva 88/299/CEE do Consello, do 17 de maio de 1988, estableceu a autorización de excepcións respecto aos intercambios intracomunitarios e á importación procedente de países terceiros de determinados animais que

fosen tratados con substancias hormonais, así como das carnes procedentes destes animais.

Tendo en conta que na cría de animais se utilizan ilegalmente substancias de efecto anabolizante, como as substancias beta-agonistas, estilbenos e tireostáticos, para estimular o crecemento e a produtividade dos animais, aprobouse a Directiva 96/22/CE do Consello, do 29 de abril de 1996, pola que se prohíbe utilizar determinadas substancias de efecto hormonal e tireostático e substancias beta-agonistas na cría de gando e pola que se derrogan as Directivas 81/602/CEE, 88/146/CEE e 88/299/CEE, que foi incorporada mediante o Real decreto 1373/1997, do 29 de agosto, polo que se prohíbe utilizar determinadas substancias de efecto hormonal e tireostático e substancias beta-agonistas de uso na cría de gando.

Con esta nova directiva prohibíase, en defensa da saúde pública e en interese do consumidor, a posesión, a administración, con fins anabolizantes, aos animais de todas as especies, e a posta no mercado, con este fin, das substancias beta-agonistas. Así mesmo, prohibíase a posesión, a administración aos animais de todas as especies e a posta no mercado de estilbenos e tireostáticos, e regulábase a utilización das demais substancias. Non obstante, a citada directiva establecía a posibilidade de autorizar a administración de medicamentos elaborados a base destas substancias, con fins terapéuticos ou zootécnicos perfectamente definidos.

Dentro deste marco, finalmente, a Directiva 2003/74/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de setembro do 2003, modifica a Directiva 96/22/CE do Consello, pola que se prohíbe utilizar determinadas substancias de efecto hormonal e tireostático e substancias beta-agonistas na cría de gando, polo que procede a súa incorporación ao noso ordenamento. Esta Directiva 2003/74/CE estableceu novas previsións para alcanzar o nivel desexado de protección sanitaria contra os residuos na carne dos animais de explotación tratados con certas hormonas para potenciar o crecemento, e respecta ao mesmo tempo os principios xerais da lexislación alimentaria establecidos no Regulamento (CE) n. 178/2002 do Parlamento Europeo e do Consello, do 28 de xaneiro de 2002, polo que se establecen os principios e os requisitos xerais da lexislación alimentaria, se crea a Autoridade Europea de Seguridade Alimentaria e se fixan procedementos relativos á seguridade alimentaria, e as obrigas internacionais da Comunidade.

Razóns de seguridade xurídica aconsellan a aprobación dun novo real decreto, mediante o cal se incorpora ao noso ordenamento a Directiva 2003/74/CE, ao tempo que se recollen, ao derogarse o Real decreto 1373/1997, do 29 de agosto, as disposicións non modificadas da mencionada Directiva 96/22/CE, e se procede a actualizar a relación de normas conforme as que se establecen as infraccións e sancións que resultan de aplicación, coa inclusión da Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, e o Real decreto 1749/1998, do 31 de xullo, polo que se establecen as medidas de control aplicables a determinadas substancias e os seus residuos nos animais vivos e os seus produtos.

Este real decreto foi sometido á consulta das comunidades autónomas e dos sectores afectados, e a informe da Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria.

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.10. e 16. da Constitución, polos que se lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de comercio exterior, e de sanidade exterior, bases e coordinación xeral da sanidade e lexislación de produtos farmacéuticos, respectivamente.

Na súa virtude, por proposta das ministras de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 12 de novembro de 2004,

DISPÓÑO :

Artigo 1. *Definicións.*

1. Para os efectos deste real decreto, aplicaranse as definicións de carne e produtos cárnicos, acuicultura e medicamentos veterinarios que figuran nas seguintes normas:

a) Real decreto 147/1993, do 29 de xaneiro, polo que se establecen as condicións sanitarias de produción e comercialización de carnes frescas.

b) Real decreto 2087/1994, do 20 de outubro, polo que se establecen as condicións sanitarias de produción e comercialización de carnes frescas de aves de curral.

c) Real decreto 1904/1993, do 29 de outubro, polo que se establecen as condicións sanitarias de produción e comercialización de produtos cárnicos e doutros determinados produtos de orixe animal.

d) Real decreto 1543/1994, do 8 de xullo, polo que se establecen os requisitos sanitarios e de policía sanitaria aplicables á produción e á comercialización de carne de coello doméstico e de caza de granxa.

e) Real decreto 1437/1992, do 27 de novembro, polo que se fixan as normas sanitarias aplicables á produción e comercialización da produción pesqueira e da acuicultura.

f) Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, sobre medicamentos veterinarios.

2. Ademais, entenderase por:

a) Animais de explotación: os animais domésticos das especies bovina, porcina, ovina e caprina, os solípedes, as aves de curral e os coellos domésticos, así como os animais salvaxes das especies mencionadas e os ruminantes salvaxes, sempre que fosen criados nunha explotación.

b) Tratamento terapéutico: a administración, en aplicación do artigo 3, con carácter individual, a un animal de explotación, dunha das substancias autorizadas co fin de tratar:

1. Un trastorno da fecundidade, incluída a interrupción dunha xestación non desexada, observado a raíz dun recoñecemento do animal efectuado por un veterinario.

2. No referente ás substancias beta-agonistas, a indución da tocólise nas vacas parturientes, e os trastornos respiratorios e a tocólise nos équidos criados para fins distintos da produción de carne.

c) Tratamento zootécnico: a administración dunha das substancias autorizadas en aplicación do artigo 4, con carácter individual, a un animal de explotación, para a sincronización do ciclo estral e a preparación das doadoras e as receptoras para a implantación de embrións, despois dun recoñecemento do animal efectuado por un veterinario ou, de conformidade co parágrafo terceiro do artigo 4.1, baixo a súa responsabilidade; aos animais de acuicultura, a un grupo de reprodutores para inversión sexual, por prescrición dun veterinario e baixo a súa responsabilidade.

d) Tratamento ilegal: a utilización de substancias ou produtos non autorizados ou a utilización de substancias ou produtos autorizados para fins ou en condicións distintos dos establecidos na normativa vixente.

e) Autoridades competentes: os ministerios de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo e os órganos competentes das comunidades autónomas, no ámbito das súas respectivas competencias.

Artigo 2. *Prohibicións.*

1. Por este real decreto, quedan prohibidas:

a) A posta no mercado das substancias enumeradas na lista A do anexo I, para a súa administración a animais de todas as especies.

b) A posta no mercado das substancias enumeradas na lista B do anexo I, para a súa administración aos animais cuxa carne e produtos estean destinados ao consumo humano, con fins distintos dos previstos no artigo 3.1.b) e no artigo 5.

2. Así mesmo, quedan prohibidas con respecto ás substancias enumeradas no anexo I, e con carácter provisional respecto das substancias enumeradas no anexo II:

a) A tenza non xustificada destas substancias nas explotacións, ou a administración destas substancias a animais de explotación e a animais de acuicultura, por calquera medio.

b) A posesión nunha explotación, salvo con control oficial, de animais dos recollidos na alínea a), así como a posta no mercado, ou o sacrificio para o consumo humano, de animais de explotación que conteñan as substancias enumeradas no anexo I e no anexo II ou nos cales se observase a presenza destas substancias, agás no caso de que se poida demostrar que estes animais foron tratados de conformidade co disposto nos artigos 3, 4 e 5.

c) A posta no mercado, para o consumo humano, de animais de acuicultura aos que se lles administrasen as substancias antes mencionadas, así como dos produtos transformados elaborados a partir destes animais.

d) A posta no mercado de carne dos animais recollidos na alínea b).

e) A transformación da carne a que se refire o parágrafo anterior.

Artigo 3. *Excepcións por tratamentos terapéuticos.*

1. Non obstante o disposto no artigo 2, poderase autorizar:

a) A administración a animais de explotación, con fins terapéuticos, de testosterona, proxesterona e derivados que dean facilmente o composto inicial por hidrólise tras reabsorción no lugar de aplicación. Os medicamentos veterinarios utilizados nun tratamento terapéutico terán que responder aos requisitos de posta no mercado que se estipulan no título VI do Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, e só poderán ser administrados por un veterinario e en forma de inxección a animais de explotación claramente identificados. Excepcionalmente, para o tratamento da disfunción ovárica, poderán ser administrados polo veterinario en forma de espirais vexinais, con exclusión dos implantes.

O veterinario responsable fará constar nun rexistro o tratamento aplicado a eses animais. Nese rexistro, que poderá ser o prescrito no Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, o veterinario anotará polo menos os seguintes datos:

1. Natureza do tratamento.
2. Natureza dos produtos autorizados.
3. Data do tratamento.
4. Identidade dos animais tratados.

O citado rexistro porase á disposición da autoridade competente cando esta o solicite.

b) A administración, con fins terapéuticos, de medicamentos veterinarios autorizados que conteñan:

1. Trembolona alilo, por vía oral ou substancias beta-agonistas, a équidos e a animais de compañía, sempre que se utilicen de acordo coas especificacións do fabricante.

2. Substancias beta-agonistas, en forma de inxección, para a indución da tocólise nas vacas parturientes.

Esta administración será efectuada por un veterinario ou, no caso de medicamentos veterinarios recollidos no punto 1, baixo a súa responsabilidade directa. O veterinario responsable fará constar este tratamento nun rexistro, no cal anotará, polo menos, os datos que se especifican na alínea a) deste punto.

Non obstante, prohíbeselles aos titulares de explotación que teñan no seu poder medicamentos veterinarios que conteñan substancias beta-agonistas que poidan ser utilizadas para inducir a tocólise.

2. Porén, queda prohibido, sen prexuízo do disposto no número 1.b).2., parágrafo primeiro, o tratamento terapéutico con estas substancias dos animais de produción, incluído o dos animais de reprodución ao final da súa vida fértil.

Artigo 4. *Excepcións por tratamento zootécnico.*

1. Non obstante o disposto no artigo 2.2.a), e sen prexuízo do disposto no número 1 deste artigo, poderase autorizar que se lles administren a animais de explotación medicamentos veterinarios de efecto estroxénico (con excepción do 17-beta-estradiol e os seus derivados de tipo éster), androxénico ou xestáxeno, autorizados, de conformidade co Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, e demais normativa vixente en materia de medicamentos veterinarios, para os efectos de tratamento zootécnico.

Esta administración deberá ser efectuada por un veterinario a animais claramente identificados; o veterinario responsable deberá rexistrar o tratamento de conformidade co disposto no artigo 3.1.a).

Nos supostos de sincronización do ciclo estral e a preparación das doadoras e as receptoras para a implantación de embrións, autorízase que sexan efectuadas non directamente por un veterinario, senón baixo a súa responsabilidade.

2. No referente a animais de acuicultura, as crías poderán ser tratadas durante os tres primeiros meses con fins de inversión sexual mediante medicamentos veterinarios de efecto androxénico autorizados de conformidade co Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro.

3. Nos supostos previstos neste artigo, o veterinario expedirá unha receita non renovable na cal especificará o tratamento de que se trate e a cantidade de produto necesaria, e anotará nun rexistro os produtos prescritos.

4. Non obstante, prohíbese o tratamento zootécnico con respecto a animais de produción e, no caso de animais de reprodución ao final da súa vida fértil, durante o período da súa engorda.

Artigo 5. *Excepcións en determinados supostos.*

1. Non obstante o disposto no artigo 2.2.a), e sen prexuízo do establecido no número 1 deste artigo, ou das propostas que poida realizar a Comisión Europea, poderase autorizar que se lles administren a animais de explotación medicamentos veterinarios que conteñan 17-beta-estradiol ou os seus derivados de tipo éster, autorizados de conformidade co Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, e demais normativa vixente en materia de medicamentos veterinarios, para:

- a) O tratamento da maceración ou a momificación do feto no gando bovino.
- b) O tratamento da piometra no gando bovino.

2. O tratamento sobre aqueles animais de explotación que fosen claramente identificados deberá administralo un veterinario. Este tratamento será rexistrado polo veterinario responsable. No dito rexistro, que poderá ser o previsto no artigo 8 do Real decreto 1749/1998, do 31 de xullo, polo que se establecen as medidas de control aplicables a determinadas substancias e os seus residuos nos

animais vivos e os seus produtos, o veterinario responsable anotará, polo menos, os datos seguintes: tipo de produto administrado, índole do tratamento, data do tratamento, identidade dos animais tratados e a expiración do prazo de espera.

O citado rexistro porase á disposición da autoridade competente cando esta así o solicite.

3. Queda prohibido que os que posúan gando dispoñan nas súas explotacións de medicamentos veterinarios que conteñan 17-beta-estradiol ou os seus derivados de tipo éster.

Artigo 6. *Produtos hormonais e substancias beta-agonistas.*

1. Os produtos hormonais e as substancias beta-agonistas cuxa administración a animais de explotación estea autorizada de conformidade coas disposicións dos artigos 3, 4 e 5 deberán cumprir os requisitos establecidos no Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, e demais normativa aplicable en materia de medicamentos veterinarios.

2. Non obstante, non se poderán autorizar de conformidade co número 1:

- a) Os produtos hormonais que actúen como depósito.
- b) Os produtos hormonais cuxo tempo de espera sexa superior a 15 días unha vez finalizado o tratamento.
- c) Os produtos hormonais:

1. Que fosen autorizados en virtude das normas anteriores á modificación introducida polo Regulamento (CEE) n. 2309/93 do Consello, do 22 de xullo, polo que se establecen procedementos comunitarios para a autorización e supervisión de medicamentos de uso humano e veterinario e polo que se crea a Axencia Europea para a Avaliación de Medicamentos.

2. Cuxas condicións de utilización non se coñezan.

3. Para os que non existan reactivos nin o material necesario nos métodos de análise para detectar a presenza de residuos que excedan os límites autorizados.

b) Os medicamentos veterinarios que conteñan substancias beta-agonistas cuxo tempo de espera sexa superior a 28 días tras a finalización do tratamento.

Artigo 7. *Condicións para os intercambios intracomunitarios.*

1. Para os intercambios poderase autorizar a posta no mercado de animais destinados á reprodución ou de animais reprodutores ao final da súa vida fértil que, durante o seu ciclo de reprodutores, fosen obxecto dun dos tratamentos establecidos artigos 3, 4 e 5.

Así mesmo, poderase autorizar a estampaxe do selo comunitario na carne procedente deses animais, sempre que se cumprisen as condicións establecidas nos artigos 3, 4 e 5 e os prazos de espera previstos na autorización de posta no mercado.

2. Non obstante, os intercambios de cabalos de gran valor, en particular os cabalos de carreiras, concursos, circo ou os destinados á cubrición ou a exposicións, incluídos os équidos rexistrados aos cales se lles administren medicamentos veterinarios que conteñan trembolona alilo ou substancias beta-agonistas cos fins indicados no artigo 3, poderán ter lugar antes de que finalice o tempo de espera, sempre que se cumprisen as condicións de administración e que a natureza e a data do tratamento se mencionen no certificado ou no pasaporte que acompañen a eses animais.

3. A carne ou os produtos procedentes de animais aos que se lles administrasen substancias de efecto estroxénico, androxénico ou xestáxeno ou substancias beta-agonistas, de conformidade coas disposicións

excepcionais deste real decreto, só poderán ser postos no mercado para o consumo humano se os animais de que se trata fosen tratados con medicamentos veterinarios que cumpran os requisitos do artigo 6 e na medida en que o tempo de espera previsto se respectase antes do sacrificio dos animais.

Artigo 8. *Condicións para a importación.*

1. Só se poderán importar os animais de explotación ou de acuicultura ou carne ou produtos obtidos a partir de tales animais cando proveñan de países terceiros que figuren nas listas comunitarias establecidas para o efecto.

2. Non obstante, queda prohibida a importación de animais procedentes de países terceiros que figuren nas listas mencionadas no número 1 cando se trate de:

a) Animais de explotación ou de acuicultura aos que:

1. Se lles administrasen, por calquera medio, produtos ou substancias recollidas na lista A do anexo I.

2. Se lles administrasen substancias ou produtos recollidos na lista B do anexo I e no anexo II, salvo se esta administración cumpre as disposicións e requisitos previstos nos artigos 3, 4, 5 e 7 e se respectan os prazos de espera admitidos nas recomendacións internacionais.

b) Carne ou produtos obtidos a partir de animais cuxa importación estea prohibida de conformidade coa alínea a).

3. Os animais destinados á reprodución, os reprodutores ao final da súa vida fértil ou a súa carne, procedentes de países terceiros, poderán ser importados sempre que reúnan unhas garantías equivalentes, como mínimo, ás fixadas neste real decreto e que fosen establecidas de acordo co procedemento comunitario establecido para o efecto.

4. Os controis das importacións procedentes de países terceiros efectuaranse de conformidade co establecido no artigo 4.3.c) do Real decreto 1430/1992, do 27 de novembro, polo que se establecen os principios relativos á organización de controis veterinarios e de identidade dos animais que se introduzan na Comunidade procedentes de países terceiros, e no artigo 4 do Real decreto 1977/1999, do 23 de decembro, polo que se establecen os principios relativos á organización dos controis veterinarios sobre os produtos procedentes de países terceiros.

Artigo 9. *Obriga de rexistro.*

Sen prexuízo do disposto no Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, as empresas que compren ou produzan substancias con efecto tireostático, estroxénico, androxénico, xestáxeno e substancias beta-agonistas e as que estean autorizadas, por calquera concepto, a comerciar con estas substancias, así como as empresas que compren ou produzan produtos farmacéuticos e medicamentos veterinarios a partir das mencionadas substancias, deberán levar un rexistro en que anotarán, por orde cronolóxica, as cantidades producidas ou adquiridas e as cedidas ou utilizadas para producir produtos farmacéuticos e medicamentos veterinarios, e a quen llas cederon ou compraron.

Esta información porase á disposición da autoridade competente cando así o requira. Se o expediente está informatizado, este remitirase impreso.

Artigo 10. *Controis.*

As autoridades competentes adoptarán as medidas necesarias para que:

a) A posesión das substancias a que se refire o artigo 2 quede reservada ás persoas autorizadas pola normativa nacional, de conformidade co Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, e co resto da normativa aplicable en materia de medicamentos veterinarios, para a súa importación, fabricación, almacenamento, distribución, venda e utilización.

b) Ademais dos controis previstos na normativa que regula a posta no mercado dos diferentes produtos en cuestión, se efectúen, sen previo aviso, os controis oficiais establecidos no Real decreto 1749/1998, do 31 de xullo, a fin de controlar:

1. A posesión ou presenza de substancias ou produtos prohibidos de acordo co artigo 2, destinados a seren administrados a animais para a súa engorda.

2. O tratamento ilegal dos animais.

3. O incumprimento dos tempos de espera previstos no artigo 6.

4. O incumprimento das restricións establecidas nos artigos 3, 4 e 5, para a utilización de determinadas substancias ou produtos.

c) A detección das substancias a que se refire a alínea a) nos animais e na auga de beber dos animais, así como en todos os lugares en que se críen ou manteñan os animais, e dos residuos das substancias antes citadas nos animais vivos, os seus excrementos e líquidos biolóxicos, así como nos tecidos e produtos animais, sexa efectuada de conformidade co disposto no Real decreto 1749/1998, do 31 de xullo, polo que se establecen as medidas de control aplicables a determinadas substancias e aos seus residuos nos animais vivos e aos seus produtos.

d) Cando os controis previstos nas alíneas b) e c) poñan de manifesto:

1. A presenza de substancias ou produtos cuxo uso ou posesión estean prohibidos ou tal presenza de residuos de substancias cuxa administración supoña un tratamento ilegal, tales substancias ou produtos se comisen, mentres que os animais tratados eventualmente con eles, ou a súa carne, queden baixo control oficial ata que se impongan as sancións pertinentes.

2. O incumprimento dos requisitos previstos na alínea b), 2. e 3., se adopten as medidas adecuadas de acordo coa gravidade da infracción detectada.

Artigo 11. *Incumprimento.*

1. Cando os resultados dos controis efectuados polas autoridades competentes poñan de manifesto o incumprimento dos requisitos deste real decreto, aplicárase o disposto no Real decreto 1438/1992, do 27 de novembro, polo que se establecen as condicións relativas á asistencia mutua entre as autoridades administrativas dos Estados membros da CEE e a colaboración entre estes e a Comisión para asegurar una boa aplicación das lexislacións veterinaria e zootécnica.

2. As infraccións dos preceptos contidos neste real decreto serán obxecto de sanción administrativa, de acordo co disposto na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, na Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, na Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento, no Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, sobre medicamentos veterinarios, no Real decreto 1749/1998, do 31 de xullo, polo que se establecen as medidas de control aplicables a determinadas substancias e aos seus residuos nos animais vivos e aos seus produtos, e no Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan as infrac-

cións e sancións en materia de defensa do consumidor e da produción agroalimentaria, sen prexuízo das responsabilidades a que houber lugar previstas no Código penal.

Disposición adicional única. *Uso terapéutico e zootécnico.*

Non obstante o disposto no artigo 2.2.a) e no artigo 5, e sen prexuízo do disposto no número 1 do artigo 2, aplícaránselles aos animais de explotación con respecto aos cales se poida certificar que lles foi administrado 17-beta-estradiol ou os seus derivados de tipo éster con fins terapéuticos ou zootécnicos antes do 14 de outubro de 2004 as mesmas disposicións establecidas para as substancias autorizadas de conformidade co número 1 do artigo 3 polo que se refire ao uso terapéutico, e no artigo 4 polo que se refire ao uso zootécnico.

Disposición transitoria única. *Medicamentos veterinarios que conteñan 17-beta-estradiol ou os seus derivados de tipo éster para a indución do celo.*

Non obstante o disposto no artigo 2.2.a), e sen prexuízo do establecido no número 1 deste artigo, ata o 14 de outubro de 2006 poderase autorizar que se lles administren a animais de explotación medicamentos veterinarios que conteñan 17-beta-estradiol ou os seus derivados de tipo éster para a indución do celo no gando bovino, equino, ovino ou caprino, autorizados de conformidade co Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, e demais normativa vixente en materia de medicamentos veterinarios.

Neste suposto, será de aplicación o disposto nos números 2 e 3 do artigo 5.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan a este real decreto e, especificamente, o Real decreto 1373/1997, do 29 de agosto, polo que se prohibe utilizar determinadas substancias de efecto hormonal e tireostático e substancias beta-agonistas de uso na cría de gando.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.10ª. e 16ª. da Constitución, polas que se lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de comercio exterior, e de sanidade exterior, bases e coordinación xeral da sanidade e lexislación de produtos farmacéuticos, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento e modificación.*

1. Facúltanse os ministros de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo para ditar, no ámbito das súas competencias, as disposicións que sexan necesarias para o cumprimento do disposto neste real decreto.

2. Así mesmo, facúltanse os ministros de Agricultura, Pesca e Alimentación e de Sanidade e Consumo para modificar, no ámbito das súas competencias, o contido dos anexos, para a súa adaptación á normativa comunitaria.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 12 de novembro de 2004.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

ANEXO I

Lista de substancias prohibidas

Lista A:

- a) Tireostáticos.
- b) Estilbenos, derivados dos estilbenos, os seus sales e ésteres.

Lista B:

- a) 17-beta-estradiol ou os seus derivados de tipo éster.
- b) Beta-agonistas.

ANEXO II

Lista de substancias prohibidas con carácter provisional

Substancias que teñan un efecto estroxénico (salvo o 17-beta-estradiol e os seus derivados de tipo éster), androxénico ou xestáxeno.

19313 *REAL DECRETO 2180/2004, do 12 de novembro, polo que se modifica a norma de etiquetaxe sobre propiedades nutritivas dos produtos alimenticios, aprobada polo Real decreto 930/1992, do 17 de xullo. («BOE» 274, do 13-11-2004.)*

O Real decreto 930/1992, do 17 de xullo, polo que se aproba a norma de etiquetaxe sobre propiedades nutritivas dos produtos alimenticios, incorporou ao noso ordenamento xurídico a Directiva 90/496/CEE do Consello, do 24 de setembro de 1990, relativa á etiquetaxe sobre propiedades nutritivas dos produtos alimenticios.

Este real decreto establece no seu artigo 6 os factores de conversión para o cálculo do valor enerxético que hai que declarar na etiqueta.

Mediante a Decisión 2003/867/CE da Comisión, do 1 de decembro de 2003, autorizouse a comercialización de salatrim como novo ingrediente alimentario para a súa utilización en produtos de panadería e confeitaría, de acordo co Regulamento (CE) n. 258/97 do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xaneiro de 1997, sobre novos alimentos e novos ingredientes alimentarios, cuxa última modificación a constitúe o Regulamento (CE) n. 1882/2003 do Parlamento Europeo e do Consello, do 29 de setembro de 2003.

O salatrim é un triacilglicérido de baixo contido calórico, desenvolvido para ser utilizado como graxa alternativa.

O Comité Científico da Alimentación Humana, no ditame que emitiu o 13 de decembro de 2001 no que avaliaba a seguridade do salatrim para o seu uso como novo ingrediente alimentario, como alternativa baixa en calorías ás graxas, sinalou que a enerxía proporcionada por esta substancia é de entre cinco e seis kcal/g.

De acordo coas normas actuais, a enerxía proporcionada polo salatrim, que se considera unha graxa, débese calcular utilizando o factor de conversión para as graxas previsto no artigo 6 do Real decreto 930/1992, do 17 de xullo,